

zaaknummer 2015 W 1411

13 januari 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klager,
juridisch adviseur: mr. M.L.J. Bomers, advocaat te Nijmegen,

tegen:

[naam]/ voorheen broeder [naam]
geboren te [plaats] in het jaar [jaar],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
van [jaar] tot [jaar] lid van de gemeenschap van de Cisterciënser Abdij
[naam] in [plaats], behorend tot de orde [naam],
juridisch adviseur: mr. A.M.W. Verdegaal.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 12 juni 2015.

Op 7 augustus 2015 is bij de griffie namens aangeklaagde een verweerschrift op het klaagschrift ingekomen van mr. A.M.W. Verdegaal.

Op 7 september 2015 is bij de griffie een schriftelijke reactie ingekomen van Dom [naam], Abt van de Cisterciënser Abdij [naam] in [plaats] (kort gezegd: “[naam]”).

Op 25 november 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klager is verschenen, vergezeld van zijn partner. Hij heeft zijn standpunt toegelicht. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Bomers voornoemd.

Klager is op zijn verzoek buiten aanwezigheid van aangeklaagde door de Klachtencommissie gehoord.

Aangeklaagde is eveneens verschenen, vergezeld van zijn partner. Hij werd bijgestaan door zijn juridisch adviseur mr. Verdegaal voornoemd.

Namens de Orde is verschenen Dom [naam] voornoemd.

2. De klacht (zakelijk weergegeven)

2.1. Klager komt uit een gezin met drie kinderen. Zijn ouders zijn gescheiden toen hij acht jaar oud was. De kinderen zijn daarna bij moeder gaan wonen. Mede door de scheiding was klager een kwetsbaar kind dat een sterk gevoel ontwikkelde voor aangepast gedrag, hij reageerde steevast zoals anderen van hem verwachtten.

Klager had al jong veel belangstelling voor het kloosterleven. Hij had over de kerk en het kloosterleven een bijzonder positief en idealistisch beeld ontwikkeld. Rond [jaar/jaar] ontwikkelde de interesse in het kloosterleven door het lezen van allerlei boeken over dit onderwerp. In de zomer van [jaar] las klager een boek over de geschiedenis van Abdij [naam] en besloot toen dat hij daar heen wilde. Hij heeft eerst nog andere kloosters aangeschreven en is onder andere bij de [abdij] in [plaats] geweest. Begin [maand] [jaar] ontmoette klager in de [abdij] aangeklaagde - toen [leeftijd] jaar oud -, die er als monnik van de Abdij [naam] op retraite was. Klager was uitermate geboeid door aangeklaagde, de eerste monnik die hij “in het echt” tegenkwam. Klager heeft toen een aantal uren intensief met aangeklaagde gesproken over zijn wens het klooster in te gaan. Het was voor klager een opluchting om zijn idealen te bespreken met een jonge kloosterling. Nadat klager een brief aan de Abdij had geschreven, werd hij uitgenodigd voor een gesprek in de Abdij in [maand] [jaar]. Tijdens dat bezoek heeft hij ook met aangeklaagde gesproken die klager toen ook uitnodigde om in [maand] [jaar] bij zijn professie te zijn. Klager was erg onder de indruk van die plechtigheid, waarbij aangeklaagde zich definitief aan de orde en de regels van die orde zou binden en worden opgenomen in de gemeenschap. Een maand later kwam klager op bezoek in de Abdij en sprak toen uitvoerig met aangeklaagde over onder andere diens ervaringen in het kloosterleven, waarbij ook aan de orde kwam dat het moeilijk was om om te gaan met seksualiteit binnen het kloosterleven, en dat hij zichzelf weleens met de hand bevredigde maar dat dat eigenlijk niet mocht. Klager was verbaasd over die opmerking en voelde zich er ongemakkelijk onder. Omdat aangeklaagde een sympathieke man was en klager verder stimuleerde in zijn destijds ‘blinde liefde’ voor het kloosterleven ervoer klager de contacten met aangeklaagde toch als prettig. Er kwam een flinke briefwisseling tussen hen tot stand, geïnitieerd door aangeklaagde. In zijn eerste brief ging hij in op zijn eigen seksuele ontwikkeling in de tijd dat hij net zo oud was als klager. Klager ging er niet op in en nam dit aspect van aangeklaagde maar ‘op de koop toe.’ In die brieven bleef aangeklaagde, naast beschouwingen over religie en het kloosterleven maar doorgaan op het onderwerp seksualiteit. Klager ging geheel op in die contacten met aangeklaagde en heeft hem na enige tijd geschreven dat hij homoseksueel geaard is. Aangeklaagde stuurde daarop aan op een ontmoeting buiten het klooster om eens een goed gesprek te voeren. In [maand] [jaar] kwam klager thuis na een aantal dagen in het [klooster] te hebben gelogeed. Kort erna belde aangeklaagde onder de valse naam “[naam]” naar het huis van klager. Toen klager van zijn moeder de telefoon overnam, hoorde hij aangeklaagde vragen om een afspraak te maken voor de volgende ochtend op [locatie] in [plaats]. Aangeklaagde zag kans buiten het klooster te komen omdat de abt afwezig was. Klager durfde aangeklaagde niet te verraden en zei tegen zijn moeder dat hij een afspraak had met “[naam]”, iemand uit de acolietengroep. Na het telefoontje liep hij naar zijn kamer, waar twee ongeopende brieven lagen, afkomstig van aangeklaagde, waarin aangeklaagde schreef dat hij verliefd was op klager en zinspeelde op seksueel contact. Klager raakte hierop in paniek en wist niet wat hij moest doen, hij kon er met niemand over praten, ook al niet omdat zijn ouders nog niet wisten dat hij homoseksueel was. Klager besloot toch te gaan en ontmoette op het afgesproken tijdstip aangeklaagde, die met een busje van de abdij in burgerkleding op [locatie] stond te wachten. Na een wandeling in de stad met een gesprek over algemene dingen, stelde aangeklaagde voor om een stukje te gaan rijden met de bus. Hij laadde de fiets van klager in en reed naar [recreatieplas] in [plaats]. Daar hebben ze een lange wandeling gemaakt waarbij het gesprek op een gegeven moment kwam op de seksuele geaardheid van hen beiden. Weer terug in het busje sloeg aangeklaagde een arm om klager

heen en drukte hem tegen zich aan. Hij zoende klager op zijn mond, wangen, voorhoofd en nek en gaf hem ook tongzoenen. Hij voelde met zijn hand over de kleding van klager en in zijn kruis. Na een tijdje stelde aangeklaagde voor om achter in het busje te gaan liggen, en klager stemde daarmee in. Zij gingen op de houten laadvloer liggen en aangeklaagde begon toen de kleding van klager los te maken en deed dat ook bij zichzelf. Inmiddels had hij een groot wit laken op de bodem van het busje uitgespreid. Het ging allemaal heel snel, waarna zij vervolgens naakt op de bodem van het busje lagen. Aangeklaagde heeft het geslachtsorgaan van klager vastgepakt en begon hem te bevredigen. Aangeklaagde pakte de hand van klager vast, bracht die naar zijn geslachtsorgaan en maakte klager duidelijk dat hij hetzelfde bij aangeklaagde moest doen. Dat heeft klager even gedaan. Aangeklaagde heeft klager ook met de mond bevredigd en gaf klager voortdurend zoenen op zijn mond, gezicht en nek.

Aangeklaagde legde op een gegeven moment zijn geslachtsorgaan tussen de billen van klager en schoof daarna heen en weer met zijn geslachtsorgaan. Hij vroeg klager ook of hij dat bij hem wilde doen. Klager gehoorzaamde. Hij was erg naïef en onervaren, het was zijn eerste seksuele ervaring met een ander. Klager heeft toen zelf geen orgasme gehad, aangeklaagde wel, hij bevredigde zichzelf met zijn hand en klager moest toekijken, waarbij het sperma op zijn buik en borst terecht kwam. Daarna hebben ze zich aangekleed, en heeft aangeklaagde klager ergens afgezet. Hij durfde klager niet bij zijn woning af te zetten omdat het busje met [kenmerk] teveel aandacht zou trekken.

Klager zag dit alles niet aankomen, hij was nog nooit aangeraakt door een ander en had niet eerder een seksuele ervaring gehad. Hij had het ook totaal niet van een kloosterling verwacht. Hij kwam volkomen overstuurd thuis en heeft niets tegen zijn moeder verteld.

De briefwisseling werd voortgezet waarin klager zich positief opstelde over het gebeuren, maar dat niet zo voelde. Op verzoek van aangeklaagde vond een week later weer een ontmoeting plaats. De abt was weer weg, daarom kon aangeklaagde, ook nu weer in burger gekleed, ook weg. Aangeklaagde reed opnieuw naar de [recreatieplas], waar een wandeling plaatsvond waarin het gesprek ging over kerkelijke onderwerpen. Aangeklaagde hield tijdens de wandeling de hand vast van klager op het moment dat er geen andere mensen in de buurt waren. Na de wandeling vond hetzelfde plaats als de eerste keer, eerst zoenen en betasten op de voorstoelen, en vervolgens verder op de laadvloer. Aangeklaagde kleedde zichzelf en klager helemaal uit en opnieuw werden elkaars geslachtsorganen betast. Aangeklaagde nam weer het geslachtsorgaan van klager in zijn mond en vroeg klager hetzelfde te doen bij hem. Klager gehoorzaamde. Zij bevredigden daarna zichzelf met de hand, waarbij beiden een zaadlozing kregen op de borst en buik van klager.

Terug in [plaats] kreeg klager een zoen op zijn mond, waarna ieder zijns weegs ging.

Na deze gebeurtenissen ging de briefwisseling door, waarbij steeds alleen vanuit de kant van aangeklaagde toespelingen werden gemaakt op het seksuele aspect van hun relatie en hoe hij daar in zijn eigen seksuele leven mee doorging en over fantaseerde. Aangeklaagde stuurde ook bij meerdere brieven pornografische boekjes en foto's mee.

De moeder van klager merkte dat het niet goed met hem ging na de twee ontmoetingen die hij met de zogenaamde "[naam]" had gehad. Klager sliep slecht en gedroeg zich agressief. Hij kon en durfde er met niemand over te praten en gaf zichzelf de schuld van de situatie.

Begin [maand] [jaar] ontmoette klager aangeklaagde bij een priesterwijding in [kerk] in [plaats]. Klager is daarna meegelopen naar de auto van aangeklaagde. In de auto heeft aangeklaagde klager een aantal keer op zijn mond gezoend en getongzoend. Eind [maand] [jaar], klager was overgegaan naar de 5^e klas van de HAVO, heeft klager een paar dagen gelogeed op de abdij [naam]. Tijdens dat bezoek hebben klager en aangeklaagde uitvoerig besproken wat aangeklaagde met klager had gedaan op seksueel gebied en klager bij aangeklaagde had gedaan op diens verzoek. Zij besloten toen om ermee te stoppen omdat het te gevaarlijk werd, omdat de moeder van klager het anders zou ontdekken. Aangeklaagde vroeg of hij klager nog wel mocht aaien en knuffelen maar die vraag heeft klager niet beantwoord. 's Avonds heeft aangeklaagde op de kamer van klager in het klooster klager op zijn mond en

wangen gezoend en klager gestreeld en geknuffeld. Klager voelde zich daar heel naar onder. Hij kreeg een bloedneus waardoor het ophield. De volgende dag heeft klager tegen aangeklaagde verteld dat hij helemaal niet meer wilde. Aangeklaagde heeft dit toen ook niet meer gedaan.

2.2. Rond [maand/maand] [jaar] kreeg klager grote problemen. Hij sliep niet meer, was gespannen en had huilbuien. Via de huisarts kwam klager in [maand/maand] [jaar] terecht bij het Riagg, waar hij tegen [naam], psychotherapeut en sectorhoofd jeugd, alles verteld heeft wat er was gebeurd. Daar kwam hij tot de constatering dat hij als 16-jarige onervaren jeugdige door een ouder persoon, die overwicht op hem had door zijn levenswijze en religieuze status, ernstig seksueel was misbruikt. Rond [maand/maand] [jaar] heeft klager aan aangeklaagde heel duidelijk kenbaar gemaakt hoe hij dacht over diens handelwijze. Aangeklaagde was het er niet mee eens en bleef volhouden dat zij samen verantwoordelijk waren. Rond [maand/maand] [jaar] stelde aangeklaagde voor de correspondentie een tijd te staken. Hij schreef nog twee brieven waarin hij klager verweet teveel van aangeklaagde te vragen als hij het verhaal aan de abt zou moeten vertellen.

Klager heeft zijn therapeut deelgenoot gemaakt van de laatste twee brieven. Hij maakte klager duidelijk dat hij zijn volkomen isolement van eenzaamheid, angst, schuld en schaamte moest doorbreken door aan de buitenwereld te vertellen wat hem was overkomen.

Op [datum] is klager met zijn moeder naar de abt van [naam] gegaan waar klager in het bijzijn van zijn moeder vertelde dat er seksuele handelingen waren verricht door aangeklaagde in het busje van de abdij. Moeder en abt waren geschokt. De abt heeft voorgesteld naar de politie te gaan om aangifte te doen en wilde ook de therapiekosten betalen; die werden echter uit de ABWZ vergoed. Ook stuurde hij een dag later een folder van de destijds nieuwe klachtencommissie Hulp en Recht. De abt heeft op eigen initiatief nog een aantal bezoeken aan klager thuis gebracht. Klager had begrepen dat aangeklaagde in therapie werd gestuurd en dat tegen hem geen verdere maatregelen werden getroffen.

Klager begon in [maand] [jaar] met een HBO-opleiding [opleiding], waarbij hij dagelijks vanuit de trein de torens van de abdij zag, en dacht “hij is daar nog steeds, ongestraft, alsof er niets gebeurd is.” Eind [maand] [jaar] kwam de broer van klager om bij een auto-ongeluk. Toen brak er iets. Klager voelde zich machteloos, hulpeloos en onrechtvaardig behandeld.

Op advies van de therapeut heeft hij aangifte gedaan tegen aangeklaagde. Klager heeft hier veel moeite mee gehad, omdat in zijn beleving het aanklagen van aangeklaagde ook betekende het aanklagen van de [orde], zijn grote jongensdroom, waarmee zijn toekomstidee van een leven in een klooster in het water viel. De vervolging jegens aangeklaagde werd geseponeerd. De agent die de aangifte had opgenomen trok zich het lot van klager aan, en is eind [maand] [jaar] op een vrije dag naar de abdij gegaan waar hij met aangeklaagde heeft gesproken, die toegaf dat hij fout was geweest. Op [datum] is de agent nogmaals naar de abdij gegaan en heeft toen met de abt gesproken. De abt heeft een strafmaatregel getroffen waarbij aangeklaagde voor de duur van 6 maanden naar [het buitenland] werd verbannen.

Medio [jaar] is klager in [plaats] [studierichting] gaan studeren. Hij kreeg in die tijd heftige angstgevoelens. Hij wist dat aangeklaagde inmiddels uitgetreden was en hij meende aangeklaagde overal te zien. Hij kreeg ook agressieve dromen waarin hij aangeklaagde iets aandeed. In [jaar] is klager volledig ingestort. Daarna is hij tot en met [jaar] in therapie geweest bij het Riagg in [plaats].

Na zijn afstuderen heeft klager één jaar [studierichting] gestudeerd in [plaats]. Daarna heeft hij enkele jaren in het bedrijfsleven en de IT gewerkt, vervolgens in de uitzendbranche en de zorg. In [jaar] studeert hij af als [beroep] aan [Instituut].

2.3. Vanaf de opkomst van het internet begon aangeklaagde zich online te manifesteren als voorvechter van [standpunt] binnen de kerk. Begin [jaar] blogde aangeklaagde over zijn “ [onderwerp]”, wat klager maandenlang overstuur maakte, hij voelde zich als slachtoffer

volkomen genegeerd. Klager werd en wordt door de jaren heen geregeld geconfronteerd met het seksueel misbruik door aangeklaagde. Tot op de dag van vandaag heeft hij de kwestie niet achter zich kunnen laten. Hij heeft nog steeds last van angstgevoelens, onrust en slaapt slecht. Concrete zaken die hem aan het verleden herinneren kunnen hem geheel overstuur maken, zoals het logo van “[merk]” dat op het busje stond waarin het misbruik heeft plaatsgevonden. Hij voelde en voelt zich ook niet begrepen door de leiding van [naam].

2.4. Klager beoogt met zijn klacht zijn positie als slachtoffer erkend te krijgen. Er heeft nooit een spijtbetuiging plaatsgevonden, noch van de zijde van aangeklaagde noch van de zijde van de abt. Geen van beiden heeft ooit gezegd dat hetgeen gebeurd is, niet had mogen gebeuren en regelrecht indruist tegen alles waar het monastiek leven voor staat. Klager wil via deze procedure alsnog erkenning van de feiten krijgen en excuses, zowel van de abt van [naam] als van aangeklaagde, en verzoekt tevens een verzoening tussen hem en de abdij van [naam] te initiëren.

3. Het verweer/ De reactie (zakelijk weergegeven)

3.1 In het verweerschrift is namens aangeklaagde onder meer het navolgende aangevoerd: Aangeklaagde besloot in het derde jaar van zijn [opleiding] zijn roeping te volgen om kloosterling te worden. In [maand [jaar] trad hij in bij de [orde] van de abdij [naam]. Hij was toen [leeftijd] jaar oud. Als novice werkte hij in [onderdeel] van het klooster en was hij onder meer [functie]. Vanaf [jaar] volgde hij de opleiding [naam]. Op [datum] deed hij zijn eeuwige professie. Hoewel hij trots en gelukkig was dat hij zijn ideaal om kloosterling te worden had bereikt, had hij vanaf het begin van zijn intrede in het klooster grote moeite met het onderdrukken van zijn seksualiteit. Dit ging een grote rol spelen toen hij klager ontmoette, met wie hij bevriend raakte en tot wie hij zich aangetrokken voelde. Behalve een eenmalige ervaring op 18-jarige leeftijd met een oudere man was hem dit niet eerder overkomen en had hij er ook niet eerder belangstelling voor gehad, hij wilde immers het klooster in. Zijn ouders wisten om die reden ook niet dat hij homoseksueel was. Door de intensieve correspondentie met klager, waarin het onderwerp homoseksualiteit openhartig werd besproken, liep voor hem de spanning zo hoog op dat hij er in [maand] [jaar] toe kwam tot tweemaal toe met klager seks te hebben, waarbij hij toen absoluut niet heeft beseft dat klager de intimiteit en het seksuele contact niet zelf heeft gewenst. Klager heeft het hem nooit gezegd en hem zelfs na de eerste keer geschreven dat hij enthousiast was over hetgeen had plaatsgevonden. Vanaf [maand/maand] [jaar] veranderde de toon in de brieven van klager, die hem nu verweet hem seksueel te hebben misbruikt, en later zelfs schreef zich verkracht te voelen, een terminologie waarin aangeklaagde zich zeker niet kon vinden gelet op wat er had plaatsgevonden en de wijze waarop. Boos en verdrietig heeft hij toen alle brieven vernietigd.

Rond half [maand] [jaar] werd hij bij de abt geroepen, waar hij te horen kreeg dat klager met zijn moeder op de abdij waren geweest en dat klager het hele verhaal had verteld. De abt heeft hem zeer streng toegesproken en verteld nog niet te weten welke straf er moest volgen omdat hij hiermee geen ervaring had. Hij hoorde ook dat klager schade had opgelopen en in therapie zat en dat de abt daarom contact met klager zou houden. Hij kreeg als maatregelen verplichte therapie, huisarrest en een contactverbod met klager opgelegd. Eind [maand] [jaar] werd hij in het klooster bezocht door een rechercheur die hem vertelde dat klager aangifte tegen hem had gedaan. Kort erna werd hij bij de abt geroepen die hem de straf oplegde van [periode] verbanning uit de kloostergemeenschap. Hij moest zich met ingang van [datum] melden bij het vele malen strengere moederhuis en klooster in [land]. Hij mocht niet zonder toestemming buiten de poort en alleen contact hebben met de abt van [naam] en de psycholoog waar hij iedere drie weken in [plaats] verplicht een dag naar toe moest. Dit was voor aangeklaagde een zware periode. Zijn moeder zeer ernstig ziek, hij mocht haar maar een enkele keer bezoeken en

telefoongesprekken moesten worden aangevraagd bij de abt. Zij overleed in [maand] [jaar] en dit heeft hem erg aangepakt. In de gesprekken met de abt na het driewekelijks bezoek aan de therapeut werd hem te kennen gegeven dat hij niet terug kon naar [klooster] noch naar enig ander [klooster]. Hij moest dus in het buitenland verblijven en zich committeren aan een strenger leven als monnik, strikte gehoorzaamheid, zuiverheid en soberheid. Alles afwegende concludeerde hij dat hij niet anders kon dan stoppen met het kloosterleven, waarna hij in [maand] [jaar] is uitgetreden.

Als [leeftijd]-jarige moest hij van onderaf aan een nieuw bestaan op zien te bouwen. Pas in [jaar] lukte het hem om vast werk te krijgen bij een [bedrijf].

Aangeklaagde erkent met grote spijt dat hetgeen klager heeft beschreven inderdaad zo heeft plaats gevonden. Het raakt hem zeer dat deze gebeurtenissen zoveel invloed hebben gehad op het leven van klager. Hij heeft nooit beseft dat klager zo tegen hem opkeek. Hij erkent dat hij destijds oogkleppen heeft opgehad en zich door zijn driften heeft laten leiden en acht zich daarvoor ook ten volle verantwoordelijk. Het doet hem oprecht pijn dat klager na [aantal] jaar en zoveel therapie nog steeds worstelt met wat er destijds is gebeurd. Hij wil de pijn die klager heeft ervaren als gevolg van het seksueel misbruik erkennen en hem zijn oprechte verontschuldigen aanbieden voor wat hij hem destijds heeft aangedaan.

Ter zitting heeft aangeklaagde nogmaals benadrukt dat hij absoluut fout is geweest, dat het nooit had mogen gebeuren en dat het hem oprecht spijt dat klager zo heeft geleden en nog steeds lijdt.

3.2 De abt van [naam] heeft in zijn schriftelijke reactie onder meer weergegeven wat er destijds allemaal vanuit de abdij is gedaan nadat klager op [datum] in gezelschap van zijn moeder zijn verhaal had gedaan aan de toenmalige abt Dom [naam]. De abt is ervan overtuigd dat klager als slachtoffer van seksueel misbruik zeer serieus is genomen, waarbij de toenmalige abt veel tijd en energie in de zaak heeft gestoken en ook in de nazorg richting klager. De voormalig abt heeft hem meegedeeld dat hij tegen klager herhaaldelijk heeft gezegd dat het hem en de orde zeer speet dat dit gebeurd was en dat hij de verantwoordelijkheid daarvoor als abt op zich nam. Echter officiële schriftelijke excuses heeft hij niet aangeboden, dat paste niet in het traject dat gevolgd was dat een meer informeel karakter had.

De abt hoopt van harte dat klager na het doorlopen van de klachtenprocedure en de daarop volgende compensatieprocedure in staat zal zijn een streep te zetten onder het verleden, waarbij op voorhand is medegedeeld dat de abdij ten volle bereid is hem de financiële compensatie uit te betalen zoals die door de compensatiecommissie zal worden bepaald.

Ter zitting heeft de abt meegedeeld dat het gebeuren ook in de gemeenschap van de abdij ontzettend veel pijn en verdriet heeft gegeven, dat het een drama was van de hoogste orde. Hij heeft verteld dat er nu protocollen zijn voor een dergelijke situatie, destijds niet. Er volgt onmiddellijk en voor altijd excommunicatie uit de gemeenschap.

Hij heeft namens de abdij nogmaals zijn spijt uitgesproken dat het seksueel misbruik heeft kunnen gebeuren en meegedeeld dat de deur voor klager openstaat.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klager gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. Er zijn ruim [aantal] jaar verstreken sedert de feiten die klager aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Voor de Klachtencommissie is aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klager schetst hebben plaatsgevonden.

Aangeklaagde heeft klager meermalen op zijn mond gezoend en tongzoenen gegeven.

Hij heeft op twee data klager in zijn kruis betast en zichzelf en klager uitgekleeft in de laadruimte van een busje, waarna hij het geslachtsorgaan van klager heeft vastgepakt om hem te bevredigen, en klager bewogen heeft hetzelfde bij hem te doen. Aangeklaagde heeft ook het geslachtsorgaan van klager in zijn mond genomen. Hij heeft met zijn geslachtsorgaan tussen de billen van klager een paar keer heen en weer geschoven en op zijn verzoek heeft klager hetzelfde bij hem gedaan.

De eerste keer heeft klager geen orgasme gehad, aangeklaagde bevredigde zichzelf met zijn hand en klager moest toekijken, waarbij het sperma op zijn buik en borst terecht kwam.

De tweede keer heeft aangeklaagde weer het geslachtsorgaan van klager in zijn mond genomen en toen heeft klager op verzoek van aangeklaagde ook diens geslachtsdeel in de mond genomen. Beiden hebben zich met de hand bevredigd, waarbij beiden een zaadlozing kregen op de borst en buik van klager.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt, in de eerste plaats door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klager zijn verhaal heeft verteld; de detaillering is mede ondersteund doordat klager anderhalf jaar na de feiten uitgebreid aangifte heeft gedaan bij de politie waarin de gebeurtenissen gedetailleerd zijn vastgelegd.

Daarnaast is er de volledige erkenning van de gebeurtenissen door aangeklaagde.

Tenslotte is het misbruik ook al in [jaar] ter kennis gekomen van de abdijs en erkend door de toenmalige en door de huidige abt.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een vertrouwensrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klager was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas 16 jaar oud. Aangeklaagde was voor hem iemand in wie hij vertrouwen moest kunnen stellen.

4.5. Tegen aangeklaagde zijn destijds al canonicke maatregelen getroffen, zoals in dit advies beschreven. De gegrondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het leed dat klager is aangedaan en een oprechte spijtbetuyging kunnen wellicht verder bijdragen aan de vermindering van dat leed.

4.6. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de kerkelijk gezagsdrager kan klager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Abt van de communiteit van de Cisterciënser Abdijs [naam] in [plaats], behorend tot de orde [naam] de klacht gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 13 januari 2016 door mr. C.C. de Rijke-Maas, voorzitter, drs. A.A.M. Oostveen en mr. F.A.A. Duynstee, leden, bijgestaan door drs. M.G.M. van Rijnstra, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klager en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klager verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.